

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/50/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512207598
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8512207598.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO 35 697 270, proti žalovanému N. S., nar. XX.X.XXXX, X. XX, okr. C. L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám.SNP 7, 2/ Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, Seberíniho 9, Bratislava, o zaplatenie 1.389,27 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Starej Ľubovni č.k. 1C 447/2012-91 zo dňa 02.12.2013, tak o odvolaní žalobcu a vedľajšieho účastníka proti rozsudku, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1C 447/2012-112 z 22.1.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Mení uznesenie č.k. 1C/447/2012-91 z 2.12.2013 vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 78,50 eur, ktoré je povinný zaplatiť žalobca na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šofranka, advokáta vo Svidníku v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Zrušuje uznesenie č.k. 1C/447/2012-112 z 22.1.2014.

Priznáva vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,59 eur, ktoré je povinný zaplatiť žalobca na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šofranka, advokáta vo Svidníku v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 357,8 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 353,37 eur za obdobie od 6.5.2011 do zaplatenia a úrok z omeškania zo sumy 4,43 eur vo výške 9,25 % ročne za obdobie od 6.5.2011 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov vrátane vedľajšieho účastníka nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd prvého stupňa ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p. a poukázal na to, že účastníci mali v konaní čiastočný úspech s tým, že vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rovnako posudzoval aj náhradu trov konania o vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, kde rovnako aplikoval ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na to, že rozhodoval o náhrade trov konania podľa úspechu účastníka, ktorého vedľajší účastník v konaní podporoval. Pokiaľ išlo o vedľajšieho účastníka v 1/ rade tento podľa názoru súdu prvého stupňa vstúpil do celého konania, aj keď vo svojom vyjadrení z 15.11.2013 namietal žalobou uplatnený nárok za náhradu za služby spojené s poskytovaním objednanej dodávateľskej služby žalobcom vo vzťahu k žalovanému vo výške 390,79 eur. Súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa otázkou skutočného

dôvodu jeho účasti v tomto konaní, keď namietal iba uplatnené nároky na náhradu škody. Praxou súdu prvého stupňa je taká, že vo vzťahu k náhrade škody sú žaloby žalobcu zamietané a bez akejkoľvek námahy súhlasil so zvyškom žaloby.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie vedľajší účastník vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že žalobcu uplatnil v žalobe dva samostatné nároky, konkrétne sumu 390,79 eur za nezaplatené elektronické komunikačné služby a zo sumy 329,28 eur, ktorú si žalobca uplatňoval titulom náhrady škody. Vedľajší účastník nenamietal časť uplatneného nároku a poskytnuté elektrické, komunikačné služby teda sumu 390,79 eur. Tieto nároky, ktoré uplatnil žalobca by mohli byť predmetom dvoch samostatných žalôb. Svojím podaním z 24.1.2013 vstúpil do konania a požiadal súd prvého stupňa o doručenie návrhu na začatie konania jeho príloh a zároveň navrhol, aby mu súd priznal náhradu trov konania. Po doručení návrhu na začatie konania jeho príloh, podal vyjadrenie 15.11.2013, v ktorom uviedol, že nenamietá samostatne uplatnený nárok žalobcu vo výške 390,79 eur za poskytnuté elektronické komunikačné služby, namietá však opodstatnenosť uplatneného nároku žalobcom titulom náhrady škody a do konania vstupuje iba ohľadom tohto samostatného nároku. Preto nesúhlasí s odôvodnením súdu prvého stupňa, že vedľajší účastník vstúpil do celého konania. Poukázal na to, že žalobca z dôvodu hospodárnosti v žalobe uplatnil nárok voči dvom samostatným nárokom, ktoré mohli byť aj predmetom dvoch samostatných konaní. Keďže žalobca uplatnil v jednej žalobe dva samostatné nároky, vedľajšiemu účastníkovi ani nič iné neostalo, musel vstúpiť do tohto konania a vo svojom vyjadrení potom vyjadril sa k jednému z týchto nárokov, kde poskytol práve podporu žalovaného a teda poukázal na absolútne neplatný právny úkon, čo znamená nárok na tzv. zmluvnú pokutu, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Poukázal na rozhodnutia publikované v zbierke rozhodnutí R28/1970, R53/1993, 4Mcd 20/2010 a tiež uznesenie Krajského súdu v Prešove 14Co 11/2013. Preto žiadal, aby odvolací súd zmenil výrok o náhrade trov vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom a v celom rozsahu tento nárok priznal vedľajšiemu účastníkovi v základnom konaní a priznal aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby a to je podanie odvolania vo výške 12,45 eur a režijný paušál vo výške 8,04 eur a 20 % DPH spolu teda trovy predstavovali sumu 24,59 eur.

Žalobca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Odvolací súd prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Zistil, že súd prvého zistil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie o náhrade trov konania, ktoré sa odvíjali od rozhodnutia o veci. Nesprávne však právne nárok vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania posúdil. Preto boli splnené podmienky podľa § 220 O.s.p. na základe zisteného skutkového stavu bolo možné zmeniť toto rozhodnutie.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z obsahu spisu je zrejme, že uplatnenou žalobou žalobca sa domáhal vyhovieť žaloby vo výške 390,79 eur titulom neuhradených poskytnutých telekomunikačných služieb a nárok 329,28 eur ako nárok na náhradu škody. Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník, teda odporca v 1/ rade podaním z 24.1.2013 oznámil vstup do konania na základe § 93 ods. 2 O.s.p. požiadal, aby mu bol doručený návrh na začatie konania a tiež prílohy k žalobe a tiež uplatnil aj nárok na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa doručil vedľajšiemu účastníkovi požadované listiny spolu s procesným uznesením, na ktoré vedľajší účastník reagoval vyjadrením z 15.11.2013. Z tohto vyjadrenia jasne vyplýva, že vedľajší účastník nenamietal samostatne uplatnený nárok žalobcu vo výške 390,79 eur s prísl. a namietal len nárok na náhradu škody. Je to zrejme z podania vedľajšieho účastníka. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody poukázal na argumentáciu, prečo by tento nárok nemal byť žalobcovi priznaný a v súlade s touto argumentáciou súd prvého stupňa v tejto časti aj žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Odvolačný súd poukazuje na to, že dôvody, ktoré sú uvádzané vedľajším účastníkom v odvolaní sú argumentmi, s ktorými sa stotožňuje aj odvolačný súd s poukazom na celý rad rozhodnutí aj odvolacích súdov, ale aj súdov prvého stupňa a dokonca aj Najvyššieho súdu SR, ktorý riešili obdobnú situáciu či už v konaniach, v ktorých opakovane vystupoval žalobca ako poskytovateľ telekomunikačných služieb a nárok si uplatňoval v jednej žalobe so samostatným právnym základom. Napriek tomu sa rozhodovalo o nich v jednom konaní.

Ak sa žalobca rozhodol podať z dôvodu hospodárnosti jednu žalobu, v ktorej uplatnil dva samostatné nároky, ktoré aj právne posudzoval súd prvého stupňa osobitným spôsobom, je možné súhlasiť s tým, že vedľajší účastník, ktorý chcel vstúpiť do konania z vlastného podnetu podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku ako právnická osoba, ktorá v predmete činnosti má ochranu práv spotrebiteľa, vstupoval do tohto konania, ktoré malo jednotnú spisovú značku a rovnakých účastníkov konania. Z vyjadrenia k žalobe však jasne vyplýva, že namieta len jeden uplatnený nárok, a to titulom náhrady škody. Nespochybňoval nárok na zaplatenie telekomunikačných služieb. V tomto prípade teda nemožno použiť ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, keďže čiastočný úspech nebol pretavený do rozhodnutia súdu prvého stupňa v tom, že nárok, ktorý uplatnil tvoril jeden celok a súd prvého stupňa ho posúdil rovnakými ustanoveniami právneho predpisu a v časti tento nárok priznal a v časti zamietol. Išlo o nároky samostatné, z ktorých v jednom bol úspešný žalobca a v jednom nebol úspešný a argumentačne súd prvého stupňa sa priklonil k dôvodom, ktoré uviedol vedľajší účastník, ktorý vystupoval na strane žalovaného spotrebiteľa s poukazom na nedôvodnosť takéhoto nároku.

Preto nebolo možné posudzovať pomer úspechu a neúspechu vo vzťahu k náhrade trov vedľajšieho účastníka, ale vychádzať zo skutočností, čo bolo predmetom žaloby, akým spôsobom rozhodoval súd prvého stupňa o týchto nárokoch samostatnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, Zákona na ochranu spotrebiteľa, potom bolo dôvodné priznať aj náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane žalovaného a mal v časti uplatnený nárok na náhradu škody v celom rozsahu úspech v sume, v ktorej v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá.

Preto zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 220 Občianskeho súdneho poriadku a priznal náhradu trov konania z hodnoty veci 329,28 eur ako žalovaná náhrada škody žalobcu, ktorá bola zamietnutá podľa § 10 ods. 2 advokátskej tarify z hodnoty veci za jeden úkon právnej služby 24,9 eur, § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., konkrétne išlo o prevzatie a prípravu a vyjadrenie k veci dňa 15.11.2013, čiže 2x 24,90 eur + 2x režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., t.j. 7,81 eur x 2; spolu predstavovala odmena advokáta 65,42 eur z toho 20% DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., prestavovalo sumu 13,08 eur a tak trovy právneho zastúpenia predstavovali sumu 78,5 eur.

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením 1C 447/2012-112 z 22.1.2014 vyrubil súdny poplatok vedľajšiemu účastníkovi vo výške 3 eura za položku 20a sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb., ktorú mal uhradiť za rovnopisy podaní aj príloh doručovaných účastníkom, ak boli urobené elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona.

Proti tomu uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie vedľajší účastník. Vedľajší účastník uviedol, že toto rozhodnutie je nezákonné, poukázal na ust. § 4 ods. 2 písm. c/ a ods. zákona č. 71/1992 Zb. a na poznámku pod položku 20a sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb., preto navrhol zrušiť toto rozhodnutie.

Odvolačný súd prejednal rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb. od poplatku sú oslobodený nadácie a charitatívne, humanitárne, ekologické organizácie a združenia pôsobiace na ochranu spotrebiteľov.

Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona oslobodenie podľa odseku 1a 2 sa v'ahuje aj na konanie o odvolaní, dovolaní obnovy konania a výkon rozhodnutia alebo exekúcií.

Ustanovenie § 4 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch upravuje aj osobné oslobodenie, kde v písm. c/ je vyslovene uvedené, že o poplatku sú oslobodené aj združenia pôsobiace na ochranu spotrebiteľa. Tento inštitút spĺňa vedľajší účastník v 1/ rade, a to v celom rozsahu a preto aj argumenty uvedené v odvolaní súd dôvodné, a preto bez ďalšieho postupu odvolací súd toto uznesenie zrušil bez ďalšieho.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., teda v zmysle zásady úspechu. Odvolací súd mal za to, že vedľajší účastník mal úspech v celom rozsahu podanom odvolaní a preto mu súd priznal náhradu trov za jeden úkon právnej služby, a to je podanie odvolania voči výroku o náhrade trov konania podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., teda polovičný úkon z hodnoty sporu, čo je 12,45 eur a 1x režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 8,04 eur a 20 % DPH vo výške 4,10 eur, teda spolu trovy predstavovali sumu 24,59 eur, ktoré zaviazal odvolací súd nahradiť žalobcovi vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník mal vo veci v celom rozsahu úspech.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.